

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010766
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122010766.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom C. A., ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/49/2022 zo dňa 18.5.2023 a takto jednoducho

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/49/2022 zo dňa 18.5.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože

v mene spoločnosti ABW ATALIA s.r.o., so sídlom Biskupský dvúr 2095/8, Nové Mesto, 110 00 Praha 1, Česká republika, uzatvoril v apríli 2017 v reštaurácii Perla v Dubnici nad Váhom dohodu s konateľkou poškodenej spoločnosti MIRIAH, s.r.o., D. C. E. o dodávke sušeného mlieka v množstve 16.250 kg v cene 24.507,- Eur, pričom kvalitu mlieka deklaroval sfaľovaným certifikátom kvality od výrobcu sušeného mlieka GEMERMILK RS, s.r.o., D. C. E. túto ponuku akceptovala a dňa 17. júla 2017 zaslala spoločnosti ABW ATALIA s.r.o., zálohovú platbu vo výške 6.040,- Eur a dňa 28. júla 2017 zálohovú platbu vo výške 9.000,- Eur, následne bolo sušené mlieko od neznámeho výrobcu nedosahujúce deklarované kvalitatívne parametre dňa 27. júla 2017 vyskladnené zo skladu spoločnosti ABW ATALIA, s.r.o., a tovar bol dodaný spoločnosti TUTTI ÉLELMISZERIPARI KFT, do Maďarskej republiky, ktorá však dodaný tovar reklamovala, spoločnosť MIRIAH, s.r.o. jej následne vrátila peniaze a tovar bol dopravený obžalovaným späť do skladu, dopravila späť do skladu spoločnosti ABW ATALIA s.r.o., ktorá však doposiaľ nevrátila zálohové platby a spoločnosti MIRIAH, s.r.o., tak spôsobila škodu vo výške 15.040,- Eur, pričom už v čase dodania tovaru vedel, že sa zjavne jedná o úplne iný ako ním prezentovaný tovar, a že peniaze poškodenému nevráti.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorému mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti MIRIAH s.r.o. škodu vo výške 15.040 €.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní napadol odvolaním obžalovaný čo do všetkých jeho výrokov.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné (citácie):

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výroku o vine tohto rozsudku a za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a zároveň mu bola podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti MIRIAH s.r.o., Bratislava, Panenská č. 24 škodu vo výške 15.040,- €.

Súd prvého stupňa takéto svoje rozhodnutie odôvodnil v zásade tým, že obžalovaný je zo spáchania žalovaného skutku usvedčovaný výpoveďou poškodenej a svedkyne D. C. E., výpoveďou svedkyne F. A., listinnými dôkazmi, najmä mailovou komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenou a mailom od C. G. H. ako právneho zástupcu spoločnosti BSL Industrie, a.s., odborným vyjadrením znalca D. C. E. I., PhD. a ďalšími označenými listinami. Tvrdenie obžalovaného, že si poškodená bez jeho vedomia naložila iný tovar zo skladu, pričom bola upozornená na to, že tovar určený na prepravu sa v sklade ešte nenachádzal a takýto iný tovar odviezla do Maďarska, vyhodnotil súd prvého stupňa ako účelové a v celom rozsahu vyvrátené inými dôkazmi. Súd prvého stupňa uviedol, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu v zmysle § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože vedel, že vyskladnený tovar je iným ako dohodnutým tovarom, že nespĺňa kvalitatívne kritériá a napriek tomu ho predával ako originálny produkt - sušené mlieko spoločnosti GEMERMILK RS s.r.o. na základe sfaľovaného baliaceho listu analyzného certifikátu, ktorý zaslal poškodenej a takýmto konaním sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol poškodenú do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu vo výške 15.040,- €. K tvrdeniu obžalovaného, že sa z jeho strany jednalo o vzájomné započítanie pohľadávok so spoločnosťou MIRIAH s.r.o., súd prvého stupňa uviedol, že v tomto prípade, kedy poškodená navyše o žiadnom započítaní nemala informácie a kedy boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, započítanie pohľadávok neprichádza do úvahy a nemôže byť ani prekážkou vzniku trestnoprávnej zodpovednosti. V časti výroku o náhrade škody súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie len tým, že poškodená D. C. E. si v tomto konaní včas a riadne uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 15.040,- € a preto súd v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného k náhrade škody v tejto výške. Obžalovaný považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za nesprávny, a to predovšetkým vo výroku o vine v časti ustálenia výšky škody, ktorá mala byť poškodenej spoločnosti MIRIAH s.r.o. (nie poškodenej D. C. E.) konaním obžalovaného spôsobená a v nadväznosti na to v celom výroku o náhrade škody. Obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa do všetkých výrokov tohto rozsudku, avšak zásadným dôvodom podania tohto odvolania je nesprávnosť výroku o náhrade škody a keďže dôvody, pre ktoré obžalovaný považuje výrok o náhrade škody za nesprávny, čiastočne súvisia s výrokom o vine v časti ustálenia škody spôsobenej trestným činom, bolo odvolanie smerované aj do výroku o vine (a tým aj do výroku o treste, ktorý má svoj podklad vo výroku o vine). V nadväznosti na takto upresnený rozsah a dôvody odvolania podaného obžalovaným proti rozsudku súdu prvého stupňa, poukazuje obžalovaný v rámci zdôvodnenia odvolania najmä na nasledovné skutočnosti.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že k úhrade peňažnej sumy 15.040,- €, ktorá by mala predstavovať škodu spôsobenú konaním obžalovaného, došlo v rámci realizácie obchodného záväzkového vzťahu medzi spoločnosťami ABW ATALIA s.r.o. a MIRIAH s.r.o. a rovnako je z vykonaného dokazovania nepochybné, že medzi týmito spoločnosťami boli aj v predchádzajúcom období realizované ďalšie obchodné záväzkové vzťahy. Aj pri rešpektovaní toho, že uskutočnenie započítania pohľadávky spoločnosti MIRIAH s.r.o. voči spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. v súvislosti so splnením povinnosti na vrátenie sumy 15.040,- € ako zálohovej platby za dodávku tovaru, ktorá nebola riadne uskutočnená, a to v celom rozsahu tejto sumy, alebo v rozsahu jej časti, by nemalo za následok zánik trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného za príslušné protiprávne konanie, je potrebné zaoberať sa tým, aká škoda v dôsledku takéhoto protiprávneho konania mohla skutočne na strane poškodenej spoločnosti MIRIAH s.r.o. vzniknúť, pričom jej správne ustálenie má dopad tak na právne posúdenie konania obžalovaného, ako aj rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody. To znamená, že ak by aj v dôsledku konania obžalovaného, ktoré mu je kladené za vinu podanou obžalobou, došlo k zaplateniu sumy 15.040,- € zo strany spoločnosti MIRIAH s.r.o. v prospech spoločnosti ABW ATALIA s.r.o., ktorá by tovar, za ktorý bola takáto zálohová platba uhradená, vôbec riadne nedodala a spoločnosti MIRIAH s.r.o. by tak vznikol nárok na vrátenie takejto zálohovej platby neznamenalo by to, že takýmto konaním obžalovaného bola spoločnosti MIRIAH s.r.o. spôsobená škoda v tejto výške, ak by existovala pohľadávka spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. voči spoločnosti MIRIAH s.r.o. spôsobilá na započítanie a v takom prípade by škoda spôsobená spoločnosti MIRIAH

s.r.o. takýmto protiprávnym konaním obžalovaného mohla predstavovať len rozdiel medzi takýmito vzájomnými nárokmi a záväzkami týchto dvoch obchodných spoločností. Vzhľadom na nemožnosť jednoznačného preukázania započítacieho prejavu, z dôvodu absencie účtovných dokladov spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. a účelového popretia takejto skutočnosti zo strany svedka D. C. E., bolo potrebné podľa obžalovaného pri ustálení výšky škody v popise skutku kladeného obžalovanému za vinu, vychádzať v tomto smere zo záverov odborného vyjadrenia č. 06/2022 zo dňa 27.3.2022 podaného znalcom D. J. C. z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo a z výpovede tohto znalca na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného odborného vyjadrenia vyplynulo, že v účtovných podkladoch predložených spoločnosťou MIRIAH s.r.o. chýbali účtovné zápisy, nebola priložená obratová predvaha a denník účtovných zápisov, z ktorých by sa dal posúdiť celkový stav spoločnosti a nebolo doložené saldokonto spoločnosti a z toho dôvodu sa nedal ani zistiť celkový stav záväzkov a pohľadávok za sledované obdobie, teda za rok 2017. Tiež z tohto odborného vyjadrenia vyplynulo, že spoločnosť MIRIAH s.r.o. v účtovnej závierke za rok 2017 zverejnenej v registri účtovných závierok evidovala záväzky z obchodného styku vo výške 329.468,- € a pohľadávky z obchodného styku len vo výške 4.199,- €, pričom takýto údaj o výške evidovaných pohľadávok z obchodného styku nekorešponduje ani s pohľadávkou, ktorú by spoločnosť MIRIAH s.r.o. mala mať voči spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. z titulu nevrátených zálohových platieb z obchodného záväzkového vzťahu, ktorý je predmetom obžaloby a kde sa jedná o už uvedenú sumu vo výške 15.040,- €. Napokon z uvedeného odborného vyjadrenia vyplynulo, že v prípade započítania záväzku spoločnosti MIRIAH s.r.o. (zisteného len z neúplných účtovných dokladov poskytnutých touto spoločnosťou) voči spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. vo výške 3.692,40 € a pohľadávky z titulu uhradených záloh v posudzovanom prípade vo výške 15.040,- €, by celková pohľadávka spoločnosti MIRIAH s.r.o. voči spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. bola 11.347,60 €. To znamená, že už z takéhoto odborného vyjadrenia, na záveroch ktorého jeho spracovateľ pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní zotrval, vyplynula existencia vzájomného nároku spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. voči spoločnosti MIRIAH s.r.o. spôsobilého na započítanie v čase, kedy spoločnosti ABW ATALIA s.r.o.

vznikla povinnosť vrátiť zálohové platby za nezrealizovaný obchod v celkovej sume 15.040,- € a preto už z tohto dôvodu výška škody spôsobenej konaním obžalovaného, ktoré mu je kladené v tejto veci za vinu, nemôže predstavovať sumu 15.040,-€, ale najviac sumu 11.347,60 €. Tu je potrebné vychádzať z podstaty škody ako majetkovej ujmy, ktorá vždy spočíva v zmenšení majetku poškodeného subjektu, ku ktorému došlo v dôsledku protiprávneho konania páchatel'a. Ak spoločnosť MIRIAH s.r.o. zaplatila zálohové platby v sume spolu 15.040,- € spoločnosti ABW ATALIA s.r.o., voči ktorej ale mala záväzok v sume najmenej vo výške 3.692,40 €, tak v konečnom dôsledku by rozsah zmenšenia majetku spoločnosti MIRIAH s.r.o. v dôsledku konania kladeného obžalovanému za vinu, mohol predstavovať len rozdiel medzi jej pohľadávkou na vrátenie uvedených zálohových platieb a jej nespĺneným záväzkom voči tomu subjektu, ktorému takéto zálohové platby uhradila. V tomto smere treba zároveň uviesť, že z dôvodu nepredloženia kompletného účtovníctva spoločnosti MIRIAH s.r.o., nebolo možné celkový rozsah záväzkov tejto spoločnosti voči spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. v danom čase (kedy vznikla povinnosť na vrátenie zálohových platieb 15.040,- €) zistiť a vyhodnotiť, pričom podľa už uvedených údajov zverejnených v registri účtovných závierok vykazovala spoločnosť MIRIAH s.r.o. pohľadávky z obchodného styku k 31.12.2017 len vo výške 4.199,- €. Pokiaľ sa súd prvého stupňa napriek takýmto skutočnostiam, ktoré nepochybne z vykonaného dokazovania vyplynuli, nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že na riešenie takýchto vzťahov z obchodného styku dvoch podnikateľských subjektov by v zmysle zásady „ultima ratio“ nemali slúžiť prioritne prostriedky trestného práva, ale prostriedky obchodného práva a vyporiadanie takýchto vzájomných nárokov a záväzkov by malo byť predmetom civilného sporového konania, tak potom bolo podľa obžalovaného pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“ potrebné zohľadniť takéto skutočnosti aspoň pri ustálení rozsahu následkov spôsobených konaním obžalovaného, ktoré mu je kladené za vinu a tieto ustáliť najviac v rozsahu sumy 11.347,60 € v zmysle záverov uvedeného odborného vyjadrenia. Zároveň tieto skutočnosti podľa obžalovaného úplne vylučovali rozhodnúť o uplatnenom nároku na náhradu škody v trestnom konaní podľa § 287 ods. 1 Tr. por. a obžalovanému uložiť povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti MIRIAH s.r.o. vo výške 15.040,- €. Je zrejmé, že k úhrade zálohových platieb spolu vo výške 15.040,- € zo strany spoločnosti MIRIAH s.r.o. došlo v rámci obchodného záväzkového vzťahu v prospech spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. a nie obžalovaného samotného a že medzi týmito spoločnosťami existovali vzájomné nároky a záväzky z predošlých obchodných vzťahov spôsobilé na započítanie aj v čase vzniku nároku spoločnosti MIRIAH s.r.o. na vrátenie uvedených zálohových platieb, ku ktorému započítaniu podľa tvrdení obžalovaného došlo a preto za takéhoto stavu bolo podľa obžalovaného nanajvýš potrebné poškodenú spoločnosť MIRIAH s.r.o. s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr.

por. odkázať na civilný proces, v ktorom by bolo možné na základe vykonaného dokazovania skutočnú výšku vzájomných nárokov a záväzkov týchto spoločností z ich obchodného styku a uskutočnenie ich započítania zistiť a podľa toho existenciu a rozsah nároku spoločnosti MIRIAH s.r.o. na peňažné plnenie voči spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. posúdiť a o tejto riadne rozhodnúť. Pokiaľ súd prvého stupňa za takéhoto stavu veci rozhodol u uplatnenom nároku na náhradu škody tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradíť poškodenej spoločnosti MIRIAH s.r.o. škodu v celej výške uplatneného nároku 15.040,- €, tak jeho rozhodnutie je podľa obžalovaného nesprávne a nezákonné. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto obžalovaný cestou svojho zvoleného obhajcu navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) a f) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného pri úprave skutkovej vety výroku o vine v časti výšky škody na sumu najviac 11.347.60 € uzná vinným zo spáchania prečinu podvodu a uloží mu trest v súlade s rozhodnutím súdu prvého stupňa a poškodenú spoločnosť MIRIAH s.r.o. s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 287 ods.1 Tr. por. odkáže na civilný proces.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol nasledovné (citácie):

Podané odvolanie obžalovaného považujem za nedôvodné, pretože prvostupňový súd dospel k správne právnemu názoru, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný, pričom aj uložený trest odňatia slobody je vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a uložený v primeranej výške. Obvinený je zo stíhaného trestného činu usvedčovaný výpoveďami svedkov D. C. E., F. A., ktorých vierohodnosť nebola relevantne spochybnená, či znížená ako aj listinnými dôkazmi, najmä emailovou komunikáciou, odborným vyjadrením znalca z odboru Potravinárstvo, odvetvie Skúmanie potravín, mailom od právneho zástupcu spoločnosti BSL Industrie a.s. C. G. H., falošnými a pravými analyznými certifikátmi, baliacimi listami, ofotenými etiketami tovaru. Obvinený A. B. uviedol, že na žiadosť pani E. jej preposlal na mail z mailovej adresy F. analyznu certifikát na sušené mlieko s rukou dopísanými hodnotami. Oznámil skladníkovi v BSL Industrie Nivnice, že tovar dodaný z Poľska bude naložený do Maďarska a v deň nakládky bude pani E. na sklade. Certifikát mu bol deň pred nakládkou doručený od jeho dodávateľa z Poľska, v prípravnom konaní si nepamätal od akej spoločnosti, pričom až na hlavnom pojednávaní uviedol, že to mala byť spoločnosť MILTON SP00. Mal aj iný tovar na sklade, ktorý nebol z Poľska. Nezabezpečoval dopravu sušeného mlieka zo skladu v Nimnici do Maďarska. Tovar odvezený pani E. bol určený pre českého odberateľa. Na hlavnom pojednávaní uviedol účelovo ďalšie nové okolnosti, ktoré v prípravnom konaní neuvádzal. Konkrétne sa jedná tvrdenie, že 27.07.2017 zistil od dodávateľa z Poľska, že tovar bude meškať a nakládka sa presúva na 31.07.2017, čo mal oznámiť poškodenej mailom, ktorý predložil do súdneho spisu, pričom v prípravnom konaní takýto mail do vyšetrovacieho spisu nedoložil a toto netvrdil.

Svedkyňa D. C. E. k doprave inkriminovaného tovaru uviedla, že dopravu mlieka v množstve 16250 kg zabezpečoval Siska, spoločnosť sa mala volať Pony Expres, tá to prepravovala zo skladu v Nivnici, čo je obec v okrese Uherské Hradište. V čase, keď si to zisťovala, A. B. nezapltil ani tej spoločnosti čo to prepravovala, ani tej spoločnosti, čo to skladovala. 26.07.2017 jej obžalovaný volal, že tovar je na sklade, či môže prísť nasledujúci deň k nakládky, lebo on to má ďaleko. Ak by jej oznámil, že tovar tam ešte nie je, ani by tam nešla. Poprela, že by mala dostať mail od obžalovaného, ktorý predložil na hlavnom pojednávaní, že tovar z Poľska neprišiel. V deň, keď išiel tovar zo skladu, 27. júla 2020, jej emailom poslal sfalšovaný certifikát. Videla v ten deň síce tovar na paletách, avšak nemala možnosť skontrolovať jeho kvalitu. V tom čase mal tam uskladnený iba tento jediný tovar, cca 16 ton. Po zistení po vykládke tovaru v Maďarsku, že ide o iný ako dohodnutý tovar, volala obžalovanému, a ten súhlasil s vrátením tovaru a peňazí, aby to nezačala riešiť Maďarská polícia. Tovar mu bol vrátený, avšak peniaze jej nevrátil.

Výpoveď D. C. E. korešponduje aj s e-mailovou komunikáciou medzi ňou a A. B.. Z tejto je zrejmé, že dňa 26.07.2017 zaslala spoločnosť MIRIAH, s.r.o., mail A. B., resp. spoločnosti ABW ATALIA, s.r.o., s informáciami o tzv. EKAER čísle (ide o číslo vydané v rámci EKAER systému, čo je elektronický tranzitný kontrolný systém pre verejné komunikácie určený na zamedzenie daňovým únikom.) V maile zo dňa 31.7.2017 (č.l. 44) spoločnosť MIRIAH, s.r.o., zaslala spoločnosti ABW ATALIA, s.r.o., adresu v Maďarsku, odkiaľ má byť prevzaté reklamované sušené mlieko, pôvodne určené pre maďarskú spoločnosť TUTTI ÉLELMISZERIPARI KFT. Z uvedeného je zrejmé, že dopravu ako aj vrátenie tovaru zabezpečoval obžalovaný.

Považujem za účelové tvrdenia obv. A. B., že D. C. E. bola upozornená, že uvedený tovar nie je na sklade a ona bez vedomia obvineného naložila iný tovar a odviezla ho do Maďarska. Je nelogické, aby si odberateľ odobral tovar zo skladu svojho dodávateľa sám bez jeho predchádzajúceho súhlasu. V tomto prípade ide navyše o externý sklad spoločnosti BSL Industrie, a. s., U dvora 1098, Nivnice, Česká republika, kde mala spoločnosť ABW ATALIA, s.r.o., iba prenajaté priestory. Bez predchádzajúceho súhlasu klienta (nájomcu), v tomto prípade spoločnosti ABW ATALIA, s.r.o., zastúpená obvineným A. B., prenajímateľ skladových priestorov nemôže vydať tovar tretej osobe. Pokyn na vyskladnenie tovaru teda musel byť jednoznačne nájomcom vydaný. Korešponduje tomu aj správa od právneho zástupcu spoločnosti BSL Industrie z Nimnice, Česká republika týkajúca sa vyskladnenia tovaru z ich skladu, podľa ktorej k vyskladneniu tovaru nemohlo prísť bez predchádzajúceho súhlasu zástupcu spoločnosti ABW ATALIA, s.r.o. (č.l. 305).

Zo správy spoločnosti GEMERMILK RS, s.r.o. (č.l. 279-288) vyplýva, že uvedená spoločnosť zrealizovala so spoločnosťou ABW ATALIA, s.r.o., dva obchody so sušeným mliekom. Z toho jedenkrát nákup s netto hmotnosťou 3600 kg a jedenkrát nákup s hmotnosťou 1000 kg. K predmetným obchodom dodala spoločnosť GEMERMILK RS, s.r.o., analyzovaný certifikát, kde je okrem kvalitatívnych parametrov uvedené aj predané množstvo, t.j. 3600 kg a 1000 kg. Z uvedeného okrem iného vyplýva skutočnosť, že obvinený A. B. neobjednával v spoločnosti GEMERMILK, s.r.o. sušené mlieko v množstve, v akom ho ponúkal poškodenej spoločnosti MIRIAH, s.r.o.

Znalec v odbore Potravinárstvo, odvetvie Skúmanie potravín, v odbornom vyjadrení k testom, ktorý vykonal na základe žiadosti spoločnosti TUTTI, s.r.o., maďarský výskumný ústav mliekového hospodárstva, s.r.o., uviedol, že tieto testy boli správne, lebo ide o európsky certifikačný ústav, ktorého omylnosť je z právneho aj vecného hľadiska nemožná a vylúčená. K hneďým vreciam, obsahujúcim neznámu práškovú hmotu sivej farby a chuti podobnej obilii, znalec uviedol, že takáto charakteristika je nezlučiteľná s charakteristickými vlastnosťami sušeného mlieka. Vo vreciach bielej farby sa nachádzala prášková hmota silno, žltej farby veľmi slanej chuti zrnitá ako srvátkový prášok, čo je nezlučiteľné s kvalitou sušeného mlieka.

V zmysle odborného vyjadrenia z účtovníctva po započítaní záväzku vo výške 3.692,40 Eur by celková pohľadávka spoločnosti MIRIAH s.r.o. voči spoločnosti ABW ATALIA s.r.o. bola vo výške 11.347,60 Eur.

Obžalovaný v odvolaní navrhuje úpravu skutkovej vety výroku o vine v časti výšky škody na sumu najviac 11.347,60 Eur z dôvodu započítania vzájomných pohľadávok.

Započítanie pohľadávok však považujem z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu za irelevantné, pretože obžalovaný vedel, že vyskladnený tovar je iným ako dohodnutým tovarom, nespĺňajúcim kvalitatívne kritéria, v nepomerne nižšej hodnote a napriek tomu ho predával ako originálny produkt - sušené mlieko spoločnosti GEMERMILK RS, s.r.o., spĺňajúci parametre uvedené vo sfalšovanom analyzovanom certifikáte. Inými slovami, ak by poškodená vedela, že sa jedná o iný ako dohodnutý tovar, tento by od obžalovaného nekúpila a za tovar by mu nezaplatila, a to bez ohľadu na ich nevysporiadané vzťahy z minulosti. Napočítanie pohľadávok nemôže byť v danom prípade prekážkou vzniku trestnoprávnej zodpovednosti a nemôže mať vplyv na trestnoprávne posúdenie skutku.

Vzhľadom na to, že rozsudok súdu prvého stupňa považujem za zákonný a dôvodný navrhujem, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v zmysle ustanovenia § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené dňa 12.1.2024. Lehotu 5 pracovných dní na prípravu verejného zasadnutia mal teda zachovanú.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.,
- poškodená sa pripojila ku konečnému návrhu prokurátora,
- obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridŕžoval písomných dôvodov podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom v nich uvedených.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podstatou odvolania obžalovaného bolo docieľiť zmenu výroku o náhrade škody, a keďže tento má svoj podklad vo výroku o vine, odvolanie musel podať aj do tohto výroku. Obžalovaný sa odvolaním domáhal zmeny výšky spôsobenej škody v skutkovej časti výroku o vine napadnutého rozsudku (jej zníženia z dôvodu započítania pohľadávok) a tým aj zmeny výroku o náhrade škody. V rámci odvolacích námietok ale inak nespochybňoval, že by sa dopustil spáchania stíhaného prečinu podvodu.

Pokiaľ ide o výrok o vine v napadnutom rozsudku, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že je správny a zákonný. Súd prvého stupňa v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú, pričom písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá všetkým zákonným požiadavkám (§ 168 ods. 1 Tr. por.). Súd prvého stupňa v jeho odôvodnení jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne, podrobné a tiež dostatočne presvedčivo odôvodnené skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, o ktorých nemá ani tie najmenšie pochybnosti a ktoré si v celom rozsahu preto aj osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, keď vykonané dôkazy usvedčujúce ho zo spáchania stíhaného skutku vzájomne korešpondujú, dopĺňajú sa a neboli medzi nimi zistené akékoľvek podstatné rozpory. Takéto vykonané a usvedčujúce dôkazy spolu vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých bolo možné vysloviť bez pochybností logický záver o vine obžalovaného.

Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa považoval za správne tie závery súdu prvého stupňa, že sa skutok stal a že ho spáchal práve obžalovaný. Tomuto záveru nasvedčuje najmä výpoveď poškodenej D. E., svedkyne A., listinné dôkazy vrátane e-mailovej komunikácie, odborné vyjadrenia znalca D. I. a znalkyne D. C., ako na to správne poukázal už súd prvého stupňa.

Pokiaľ ide o konkrétne odvolacie námietky obžalovaného, ktorých podstata spočívala v tom, že malo dôjsť k započítaniu pohľadávok, odvolací súd sa s týmito námietkami nestotožnil.

Obžalovaný v rámci odvolacích námietok nespochybňoval, že došlo k úhrade peňažnej sumy vo výške 15.040,- Eur, avšak uvádzal, že sa jednalo o realizáciu obchodného záväzkového vzťahu medzi spoločnosťami ABW ATALIA s.r.o. a MIRIAH s.r.o. Podľa jeho názoru malo dôjsť pri určení výšky škody najskôr k započítaniu vzájomných pohľadávok týchto spoločností a po tomto započítaní mala byť určená skutočná výška škody.

Odvolací súd nemohol zdieľať dané právne závery obžalovaného. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že v prípade, ak má dôjsť k započítaniu pohľadávok, musí byť daná totožnosť subjektov, medzi ktorými má k započítaniu pohľadávok dôjsť.

V rámci individuálnej zodpovednosti za zavinenie v trestnom práve, kedy je v tomto konaní stíhaný pre prečin podvodu výlučne obžalovaný ako fyzická osoba, nemôže dôjsť k započítaniu pohľadávky obchodnej spoločnosti (ABW ATALIA s.r.o.) za záväzok obžalovaného (ktorý je iba štatutárnym zástupcom uvedenej spoločnosti), ktorý vznikol nie na základe obchodného záväzkového vzťahu, ale na základe jeho úmyselného protiprávneho zavineného konania. Pokiaľ teda aj medzi spoločnosťami ABW ATALIA s.r.o. a MIRIAH s.r.o. existovali vzájomné pohľadávky a záväzky, tieto nemajú a ani nemôžu

mať žiadny vplyv na výšku škody v tomto trestnom konaní obžalovaného, nakoľko škoda vznikla ako následok spáchaného trestného činu obžalovaného ako fyzickej osoby.

Obžalovaný v tomto konaní ako fyzická osoba na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu. Ide o jeho úmyselné podvodné konanie ako fyzickej osoby, nie o konanie obchodnej spoločnosti, v ktorej vykonával funkciu štatutárneho orgánu.

Odvolačný súd ďalej uvádza, že ani v prípade, ak by sa teoreticky pripustil názor obžalovaného, ani tak by nemohlo dôjsť k započítaniu pohľadávok.

Vo všeobecnosti možno uviesť, že započítať pohľadávky možno jednostranne alebo na základe vzájomnej dohody, kedy sa pripúšťa započítanie aj takých pohľadávok, ktorých započítanie nemožno vykonať jednostranne.

V tomto konaní obžalovaný netvrdil, že by došlo k započítaniu pohľadávok na základe dohody. Pokiaľ sa tak ale nestalo, je potrebné uviesť, že proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná (toto je možné iba dohodou – vid' § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Splatnosť záväzku obžalovaného voči poškodenej spoločnosti vyplývajúci z ním spáchaného trestného činu však vzniká až právoplatnosťou výroku o vine a náhrade škody v trestnom konaní. Preto odvolací súd konštatuje, že pohľadávka poškodenej spoločnosti vyplývajúca z verejného vzťahu (nie obchodnoprávneho) by vznikla až dňom rozhodnutia odvolacieho súdu a nemohla byť teda započítaná už skôr, ako to tvrdí obžalovaný.

Odvolačný súd následne podrobil svojmu prieskumu aj výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste a o náhrade škody. Po preskúmaní správnosti a odôvodnenosti týchto výrokov dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je ani v tomto smere dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovaný tento v písomných dôvodoch odvolania bližšie nekonkretizoval. Odvolací súd po preskúmaní tohto výroku sa plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa nielen pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok a podmieneného odkladu výkonu tohto trestu vo výmere 1 rok, ale aj správne nezistenej žiadnej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti. Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil všetkými zásadami pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a správne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom trest uložil na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Odvolací súd preto nezistil žiadny dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho nesprávnosti (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) alebo neprimeranej prísnosti (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Uložený podmienený trest na dolnej hranici trestnej sadzby dostatočne zohľadňuje všetky okolnosti spáchania trestného činu a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Tento trest zároveň dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného ohľadom započítania pohľadávok, stotožnil sa aj s napadnutým výrokom súdu prvého stupňa o náhrade škody a jej výške a povinnosti obžalovaného na jej náhradu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. Uvedená škoda vo výške 15.040,- Eur predstavovala sumu pozostávajúcu z dvoch platieb (9.000,- Eur a 6.040,- Eur), ktoré platby (ich výšku a realizáciu) obžalovaný ani sám nespochybňoval a ktorými sa na škodu majetku poškodenej spoločnosti obohatil tým, že ju uviedol do omylu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Odvolací súd záverom upozorňuje súd prvého stupňa na potrebu odstránenia zrejmej nesprávnosti vo výroku o náhrade škody opravným uznesením, kde v tomto výroku chýba identifikačné číslo poškodenej spoločnosti (IČO).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.